

La urgència es diu ara "Bagdad". Veloçment, abans que es despenen els valors de la Borsa i que pugue en excès el preu del petroli. Es comenta que és una estratègia militar el fet que les tropes angloamericanes deixen enrere, sense sotmetre, ciutats com Basora, Mosul o Kirkuk. Bé, poden batejar així, si volen, l'estratègia que completa la hipocresia dels agressors i que obliga a la immediatesa en el control de la ciutat que, curiosament, es troba en el cor d'una zona des de la qual surten diàriament més de 20 milions de barrils de cru. Està clar, doncs, quina és la urgència dels Estats Units i de la seua coalició criminal. Les multinacionals del petroli impacienten ja a la Borsa. Què poc el·legants! British Petroleum, Shell, Texaco, Occidental Petroleum, Exxon..., totes voldrien saber ja qui es farà càrrec del cru iraquí després de la possible caiguda de Sadam... Els voltors sobrevolen Bagdad.

Insistim, doncs, una vegada més, per si de cas: les empreses petrolieres foren les que més diners aportaren a la campanya de Bush (la més cara de la història). El president dels EUA havia fundat Arbusto Oil, que després es rebatejà com a Bush Exploration i que finalment fou venuda a Harken Oil&Gas. El vicepresident, Dick Cheney, acumulà una gran fortuna des de l'empresa petroliera Halliburton. La consellera de Seguretat Nacional, Condolezza Rice, formà part de l'equip directiu de la petroliera Chevron durant 10 anys (1991-2000). El secretari de comerç Don Evans fou president de l'empresa petroliera Tom Brown Inc. Kathleen Cooper, en la Secretaria d'Assumptes Econòmics, fou executiva d'Exxon; Thomas White, de la Secretaria de Defensa, vicepresident d'Enron... Etcétera. Després de la marea negra del Prestige, veiem com el "petroli" segueix matant.